

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **J. H.**, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Pardubicích**, se sídlem Čechovo nábřeží 1791, Pardubice, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2008, č. j. ZKI PU-O-40/236/2008/7, a o ochraně proti nečinnosti žalovaného, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, ze dne 25. 1. 2010, č. j. 52 Ca 9/2009 – 54,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou ze dne 4. 2. 2009 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2008, č. j. ZKI PU-O-40/236/2008/7, a ochrany proti nečinnosti žalovaného. Dále požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů.

Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, usnesením ze dne 25. 1. 2010, č. j. 52 Ca 9/2009 – 54, zamítl návrh žalobce na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů, dále jím odmítl jeho žalobu a zamítl návrh na opravu svého usnesení ze dne 12. 2. 2010, č. j. 52 Ca 9/2009 – 7.

Uvedené usnesení krajského soudu napadl žalobce kasační stížností, v níž uplatnil návrh na prohlášení doručení napadeného usnesení krajského soudu za neúčinné podle ust. § 50d zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád. Namítl, že mu nebylo řádně a účinně doručeno nejenom pro vady na straně doručujícího orgánu. Jako důkaz žalobce označil údaje obálky, v níž bylo usnesení odesláno.

Nejvyšší správní soud se předně zabýval otázkou, zda jsou v daném případě splněny podmínky řízení, mj. zda byla kasační stížnost podána včas. Bylo proto nejprve nutno zodpovědět otázku, kdy bylo napadené usnesení krajského soudu žalobci doručeno.

Nejvyšší správní soud zde v souladu s ust. § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.), vycházel z úpravy občanského soudního řádu.

Podle ust. § 49 odst. 2 o. s. ř. nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti doručované do vlastních rukou, písemnost uloží a adresátu zanechá vhodným způsobem písemnou výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Podle odstavce 4 nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky.

V projednávaném případě byl pokus doručovatele dodací pošty o doručení zásilky žalobci učiněn dne 3. 2. 2010. Vzhledem k tomu, že adresát písemnosti nebyl zastížen, byla téhož dne písemnost v souladu s ust. § 49 odst. 2 o. s. ř. uložena na poště. Úložní doba zásilky skončila dne 15. 2. 2010. Vzhledem k tomu, že si žalobce zásilku v úložní době nevyzvedl, byla dne 16. 2. 2010 vložena do jeho schránky.

Co se týče návrhu žalobce na prohlášení doručení napadeného usnesení krajského soudu za neúčinné, lze uvést následující: Institut tzv. neúčinnosti doručení, tj. možnost prohlásit doručení soudní písemnosti za neúčinné při splnění zákonem stanovených podmínek v podstatě slouží ke zmírnění nové právní úpravy doručování písemností náhradním způsobem. Postup při prohlašování doručení písemnosti za neúčinné se výrazně liší od pravidel upravujících tento institut v občanském soudním řádu do 30. 6. 2009, kdy k prohlášení neúčinnosti postačovalo prokázat, že se adresát v době doručování na adrese pro doručování (v místě doručování) nezdržoval. V současné době, není pro doručení významné, kde se adresát skutečně zdržuje, ale nová právní úprava nastoluje zásadu, že každý adresát je odpovědný za existenci adresy pro doručování a ochranu vlastních zájmů a má povinnost si zajistit přijímání listin na adrese pro doručování bez ohledu na to, kde pobývá.

Podle ust. § 50d odst. 1 o. s. ř. na návrh účastníka rozhodne odesílající soud, že doručení je neúčinné, pokud se účastník nebo jeho zástupce nemohl z omluvitelného důvodu s písemností seznámit. Podle ust. § 50d odst. 5 o. s. ř. rozhodl-li soud o tom, že doručení písemnosti je neúčinné, považuje se písemnost za doručenou dnem právní moci rozhodnutí o neúčinnosti. Z ust. § 50d o. s. ř. tedy vyplývají dvě možnosti, kdy je rozhodnutí považováno za doručené, a to buď desátým dnem úložní doby podle ust. § 49 odst. 4 o. s. ř. nebo dnem právní moci rozhodnutí krajského soudu o neúčinnosti doručení. Zvláštní situace pak nastane tehdy, jestliže krajský soud návrh na prohlášení neúčinnosti zamítne, a stěžovatel přesto v kasační stížnosti uvede relevantní důvody, proč se nemohl s rozhodnutím krajského soudu seznámit. V takovém případě není dotčena pravomoc Nejvyššího správního soudu samostatně posoudit včasnost podání kasační stížnosti včetně rozhodující skutečnosti, od níž se odvíjí běh lhůty, tj. dne, kdy bylo rozhodnutí krajského soudu stěžovateli doručeno.

V projednávané věci žalobce argumentoval tím, že mu nebylo řádně a účinně doručeno nejenom pro vady na straně doručujícího orgánu, přičemž jako důkaz označil

údaje obálky písemnosti. Jak již bylo uvedeno výše, z doručení obálky zasílané písemnosti je zřejmé, že zásilka byla dne 3. 2. 2010 uložena na poště a žalobci byla zanechána výzva, aby si ji vyzvedl. Žalobce však takto neučinil, přičemž neobjasní, jaké vady obálky písemnosti mu měly bránit v tom, aby si zásilku vyzvedl. Nejvyšší správní soud uzavřel, že žalobce neuvedl žádný konkrétní omluvitelný důvod, proč se nemohl s písemností seznámit. Neshledal tedy žádný důvod ke zpochybnění závěru krajského soudu, který návrh žalobce na prohlášení neúčinnosti doručení zamítl. Napadené usnesení krajského soudu tak Nejvyšší správní soud považoval za doručené desátým dnem úložní doby podle ust. § 49 odst. 4 o. s. ř. ve spojení s ust. § 42 odst. 5 s. ř. s., tj. dne 15. 2. 2010.

Dne 2. 3. 2010 podal žalobce proti usnesení faxem kasační stížnost, kterou potvrdil písemným podáním předaným téhož dne k poštovní přepravě.

Podle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Podle ust. § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu ust. § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, žalobci – t. j. pondělí 15. 2. 2010. Den následující po dni doručení je podle tohoto ustanovení považován za první den běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty – t. j. dnem doručení, a to na pondělí 1. 3. 2010. Zákonná lhůta uplynula žalobci marně, kasační stížnost podaná dne 2. 3. 2010 je opožděná. Nejvyšší správní soud ji proto podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. odmítl.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. srpna 2010

JUDr. Jaroslav Vlašín

předseda senátu